

Crna Gora
Agencija za sprečavanje korupcije

UPI-02-03-38/17-22

AGENCIJA ZA SPREČAVANJE KORUPCIJE, postupajući po nalogima iz presude Upravnog suda U.br. 5866/22 od 02.07.2025. godine, a u vezi člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16), članova 38, 39, 41 i 97 Zakona o sprečavanju korupcije („Sl.list CG“ br. 54/24), u postupku odlučivanja o dostavljanju Izvještaja o prihodima i imovini za 2020. godinu sa tačnim i potpunim podacima od strane javnog funkcionera [REDACTED] nakon sprovedenog postupka, dana 16. jula 2025. godine donijela je

ODLUKU

U skladu sa nalogima i stavovima iznijetim u presudi Upravnog suda U.br. 5866/22 od 02.07.2025. godine, utvrđuje se da javni funkcioner [REDACTED] nije prekršio odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, odnosno da u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu dostavljenom Agenciji za sprečavanje korupcije nije prijavio tačne i potpune podatke, a koji se odnose na kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, na ime supruge u iznosu od 261,90 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za sprečavanje korupcije (u daljem tekstu Agencija) je u vršenju prava i dužnosti utvrđenih odredbama Zakona o sprečavanju korupcije pokrenula postupak utvrđivanja kršenja člana 23 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije tada važećeg Zakona, od strane javnog funkcionera [REDACTED], dostavljajući Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu, naveo nepotpune i netačne podatke koji se odnose na kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, na ime supruge u iznosu od 261,90 eura.

Saglasno članu 39 Zakona o sprečavanju korupcije javni funkcioner [REDACTED] je na usmenoj raspravi istakao da nije znao da se kupovina na rate kod „Tehnomax-a“ vodi kao kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, da se radi o previdu u odnosu na prihode, a ne o namjeri da bilo šta sakrije, ističući da je dao saglasnost za uvid u bankovne račune. U prilogu svojih tvrdnji imenovani je predao kopiju fakture Tehnomaxa broj 483 od 16.05.2020. godine i kopiju potvrde o plaćanju naznačene robe otplatom mjesečnih rata od 21.02.2022. godine.

Agencija je [REDACTED] dostavila rezultate ispitnog postupka, koje je uredno primio dana 08.03.2022. godine. Javni funkcioner je u pisanom izjašnjenju na rezultate ispitnog postupka, broj UPI-02-03-38/5-22 od 14.03.2022. godine, naveo u vezi kreditnog zaduženja kod Hipotekarne banke AD na ime supruge u iznosu od 261,90 eura da se navedeni iznos odnosi na kupovinu električnog uređaja-šporeta na mjesečne rate u firmi Tehnomax da je prilikom kupovine tog uređaja njegovoj supruzi predata faktura, da su

mjesečne rate isplaćene u poslovnici na ruke, osim dvije posljednje rate koje su isplaćene u banci nakon što je stupio na snagu Zakon o fiskalizaciji.

Nakon sprovedenog postupka pred Agencijom donijeta je Odluka Agencije br. UPI-02-03-38/8 od 19.04.2022. godine, da je imenovani prekršio odredbe Zakona o sprječavanju korupcije, na način što je nije prijavio kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, na ime supruge u iznosu od 261,90 eura.

Upravni sud je rješavajući upravni spor po tužbi javnog funkcionera [REDACTED] donio Presudu broj U.br. 5866/22 od 02.07.2025. godine, kojom je tužbu imenove usvojio i poništio Odluku Agencije broj UPI-02-03-38/8-22 od 19.04.2022. godine, te naložio da Agencija postupi po primjedbama iz presude i donese novu, zakonitu Odluku u ovoj upravnoj stvari u skladu sa odredbama člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16).

Naime, Upravni sud je u presudi u bitnom naveo sledeće: „Prilikom donošenja Odluke da li je javni funkcioner prekršio neku od zakonom ustanovljenu obavezu, neophodno je cijeniti prije svega o kakvoj se obavezi radi, prirodi i težini radnje, odnosno činjenja ili nečinjenja javnog funkcionera, pa u zavisnosti od odgovora na to pitanje poći od cilja i svrhe, odnosno intencije zakonodavca koja ga je opredijelila za donošenje Zakona o sprečavanju korupcije. Naime, članom 2 navedenog zakona definisan je pojam korupcije, na način da je korupcija zloupotreba službenog, poslovnog, odnosno društvenog položaja ili uticaja u cilju sticanja lične koristi ili koristi za drugog. Takva definicija je preuzeta, odnosno svojim sadržajem usaglašena sa krovim međunarodnim aktima donijetim u cilju borbe protiv korupcije i to Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije, Krivično-pravne i Građansko-pravne konvencije Savjeta Evrope protiv korupcije, kao i drugih relevantnih konvencija. Upravo sistemskim i ciljnim tumačenjem citiranih odredbi Zakona o sprečavanju korupcije, proizilazi da se se radi o mehanizmima kojima kroz postupak provjere podataka o imovini javnog funkcionera se nastoji utvrditi postojanje okolnosti koje bi upućivali na postojanje korupcije u obavljanju funkcije, što je u skladu sa principima i standardima iz pomenutih međunarodnih akata.

Dakle, odredbu člana 23 Zakona ne treba tumačiti izolovano i odvojeno u odnosu na temeljna načela zakona, već kao povezanu cjelinu kroz koju se ostvaruje svrha i cilj donošenja zakona. Ukoliko bi se ostalo na stanovištu da neprijavljivanje ili prijavljivanje pogrešnog podatka rezultira povredom Zakona o sprečavanju korupcije bez ocjene o kakvim podacima se radi i opravdanost datog objašnjenja stranke, navedeno bi značilo afirmaciju formalne istine, koja je suprotna načelu materijalne istine, važećoj u upravnom postupku, kako je to ustanovljeno i članom 11 Zakona o upravnom postupku, koji obavezuje da se u upravnom postupku moraju pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari. Sa tim u vezi je i istražna funkcija tuženog organa, determinisana članom 30 Zakona, da kroz postupak provjere podataka iz Izvještaja sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera od organa vlasti i pravnih lica koja raspolažu tim podacima, ukoliko utrdi da su imovina i prihodi javnog funkcionera i povezanih lica sa javnim funkcionerom veći u odnosu na realne prihode, cijeneći pritom i izjašnjenje javnog funkcionera, ocijeni

postojanje stvari koji bi ukazivali na eventualnu korupciju u obavljanju funkcije od strane javnog funkcionera“.

Nadalje je istaknuto da po ocjeni suda neprijavlivanje od strane tužioca kreditnog zaduženja kod "Hipotekarne banke" AD na ime supruge u iznosu od 261,90 eura, se ne može podvesti pod smisao i svrhu odredbe člana 23 Zakona o sprječavanju korupcije. U vezi navedenog sud ukazuje da sama činjenica da je tužilac dao saglasnost Agenciji za uvid u bankovne račune isključuje namjeru da se ti podaci prikriju ili netačno prikažu. Naime, na zapisniku sa rasprave od 22.02.2022. godine i izjašnjenju na rezultate ispitnog postupka od 11.03.2022. godine, tužilac je u bitnom naveo da se sporni iznos od 261,90 eura odnosi na kupovinu električnog uređaja na rate u firmi Tehnomax, kojom prilikom je njegovoj supruzi predate faktura, a mjesečne rate su u potpunosti isplaćene u poslovnici, na ruke, osim poslednje dvije rate, koje su isplaćene u banci nakon što je stupio na snagu Zakon o fiskalizaciji, ističući da nije znao niti je mogao znati da se navedeni iznos odnosi na kreditno zaduženje.

Imajući u vidu navedeno, sud je stava da tuženi organ u osporenom rješenju nije adekvatno cijenio pojašnjenje tužioca o razlozima zbog kojih nije u Izvještaju prijavio kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, na ime supruge u iznosu od 261,90 eura. Dakle, obrazloženje spornog rješenja je donijeto suprotno odredbi člana 22 stav 7 ZUP-a.

Nadalje je istaknuto da je u konkretnom slučaju organ koji je vodio postupak, u osporenoj odluci naveo da je cijenio izvedene dokaze (dio baze podataka Centralne banke Crne Gore, dio baze podataka javnih funkcionera Agencije, kao i Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu, broj 02-04-4-928 od 15.02.2021. godine), kao jasne i istinite, nalazeći da je ovdje tužilac prekršio član 23 stav 2 Zakona o sprječavanju korupcije, na način što na ime supruge nije prijavio kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD u iznosu od 261,90 eura, te da je imao u vidu i navode javnog funkcionera, da isti nije znao da se kupovina na rate kod "Tehnomax-a" vodi kao kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, ali je našao da su isti bez uticaja na drugačije odlučivanje iz razloga što je članom 23 Zakona o sprječavanju korupcije propisano je da je javni funkcioner dužan da u Izvještaju navede tačne i potpune podake.

Ovakav zaključak tuženog je nejasan iz razloga što je ispitni postupak u postupku pred tuženim organom normiran odredbama člana 36 Zakona o sprečavanju korupcije, a članom 107 stav 1 Zakona o upravnom postupku propisano je da se u upravnom postupku mogu koristiti sva sredstva pogodna za utvrđivanje činjeničnog stanja, a koja odgovaraju konkretnom slučaju, kao što su izjave stranaka, nalazi i mišljenje vještaka, tumača i uviđaj, dok je stavom 3 zakonskog člana propisano da se na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno primenjuju pravila o dokaznim sredstvima u parničnom postupku.

Nadalje je istaknuto da je tužena bila dužna cijeniti izjavu tužioca na način što će istu dovesti u vezu sa ostalim provedenim dokazima i jasno obrazložiti kojim dokazima su utvrđene odlučne činjenice za donošenje odluke, a što podrazumijeva i obrazloženje zbog čega su isprave imale prednost u odnosu na izjavu uzetu tokom ispitnog postupka.

Kako obrazloženje akta tuženog organa nema razloga o svim odlučnim činjenicama koji su od uticaja na prava tužioca, a dati razlozi ne mogu potvrditi zakonitost rješavanja predmetne stvari, što je suprotno odredbi članu 22 stav 7 ZUP-a, zbog čega je dovedeno

u sumnju činjenično stanje na osnovu koje je primijenjeno materijalno pravo, Sud je tužbu usvojio i poništio osporenu odluku.

Agencija je postupajući po ukidnim razlozima iz navedene presude, sprovela ponovni postupak i u cilju utvrđivanja činjenica i okolnosti potrebnih za donošenje pravilne i zakonite odluke izvela dokaze i to: izvršila uvid u dio baze podataka Centralne banke Crne Gore, izvršila uvid u bazu podataka Agencije, izvršila uvid u presudu U.br. 5866/22 od 02.07.2025. godine, izvršila uvid u Izvještaj o prihodima i imovini [REDACTED] za 2020. godinu, broj 02-02-4-928 od 15.02.2021. godine, izvršila uvid u zapisnik sa usmene rasprave broj UPI-02-03-38/3-2022 od 22.02.2022 godine sa prilogima (kopija fakture Tehnomaxa, broj 483 od 16.05.2020. godine i kopija potvrde o plaćanju naznačene robe otplatom mjesečnih rata od 21.02.2022. godine), izvršila uvid u izjašnjenje imenovanog na rezultate ispitnog postupka broj UPI-02-03-38/5-2022 od 14.03.2022. godine i izvršila uvid u obavještenje Tužilačkog savjeta broj 02-03-38/13-22 od 30.05.2023. godine sa prilogom odluke disciplinskog vijeća DP DV broj 5/2022 od 31.03.2023. godine.

Članom 25 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije je propisano da je javni funkcioner dužan da u Izvještaju navede tačne i potpune podatke.

Članom 26 Zakona o sprečavanju korupcije propisano je između ostalog da Izvještaj sadrži i:

3) podatke o imovini i prihodima javnog funkcionera i članova zajedničkog domaćinstva iz člana 25 stav 1 ovog zakona, a naročito o dugovima (glavnica, kamata i rok otplate) i potraživanjima

Podatke iz stava 1 ovog člana javni funkcioner unosi u obrazac Izvještaja.

Uvidom u bazu podataka Agencije, utvrđeno je da je [REDACTED] javni funkcioner od 17.03.2020. godine.

Uvidom u bazu podataka Centralne banke Crne Gore, a koja je upoređivana sa Izvještajem o prihodima i imovini [REDACTED] za 2020. godinu broj 02-04-4-928 od 15.02.2021. godine, utvrđeno je da se na ime supruge javnog funkcionera vodi kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD. U iznosu od 261,90 eura, a koje [REDACTED] nije prijavio u izvještaju.

Novim zakonom koji je stupio na snagu dana 12.06.2024. godine, propisano je da se samo sukob interesa i prijave zviždača imaju riješiti po odredbama starog zakona, iz čega nesporno proizilazi da će se svi ostali započeti postupci okončati po odredbama novog Zakona o sprečavanju korupcije („Sl. list CG“ br. 54/24).

U prilog navedenog je i akt Ministarstva pravde, kao ovlašćenog predlagača zakona, br. 06-040/24-10466/1 od dana 14.10.2024. godine, u kojem se ističe da će se započeti postupci u kojima se odlučuje da li je javni funkcioner povrijedio odredbe zakona koje se odnose na ograničenja u vršenju javnih funkcija, poklone, sponzorstva, donacije i Izvještaje o prihodima i imovini javnih funkcionera, okončati po odredbama važećeg Zakona o sprečavanju korupcije.

Takođe članom 33 novog zakona propisano je da ako Agencija u postupku provjere utvrdi da dostavljeni podaci nijesu u skladu sa podacima koji su dostupni Agenciji odnosno ako

postoji razlika u prijavljenom novčanom iznosu u vrijednosti do 1.000 eura ili se radi o greškama tehničke prirode, pisanim putem će obavijestiti javnog funkcionera da podnese dopunu ili izmjenu Izvještaja.

Nakon ocjene izvedenih dokaza, i to: uvida u dio baze podataka Centralne banke Crne Gore, uvida u bazu podataka Agencije, uvida u presudu U.br. 5866/22 od 02.07.2025. godine, uvida u Izvještaj o prihodima i imovini [REDAKCIJA] za 2020. godinu, broj 02-02-4-928 od 15.02.2021. godine, uvida zapisnik sa usmene rasprave UPI-02-03-38/3-2022 od 22.02.2022 godine sa priložima (kopija fakture Tehnomaxa, broj 483 od 16.05.2020. godine i kopija potvrde o plaćanju naznačene robe otplatom mjesečnih rata od 21.02.2022. godine), uvida u izjašnjenje imenovanog na rezultate ispitnog postupka broj UPI-02-03-38/5-2022 od 14.03.2022. godine i uvida u obavještenje Tužilačkog savjeta broj 02-03-38/13-22 od 30.05.2023. godine sa prilogom odluke disciplinskog vijeća DP DV broj 5/2022 od 31.03.2023. godine, Agencija je utvrdila da imenovani javni funkcioner nije prekršio član 25 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije, jer u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu nije prijavio tačne i potpune podatke, a koji se odnose na kreditno zaduženje kod Hipotekarne banke AD, na ime supruge u iznosu od 261,90 eura.

Na osnovu člana 105 st.1 Zakona o upravnom postupku a vezi sa članom 44 Zakona o sprečavanju korupcije, u postupku donošenja rješenja ovlašćeno službeno lice javnopravnog organa utvrđuje sve činjenice i okolnosti bitne za rješavanje stvari.

Navode [REDAKCIJA] sa usmene rasprave, kao iz izjašnjenja ovaj organ je ocijenio kao jasne i istinite, a ovo iz razloga jer je imenovani dostavio kopiju fakture Tehnomaxa, broj 483 od 16.05.2020. godine i kopiju potvrde o plaćanju naznačene robe otplatom mjesečnih rata od 21.02.2022. godine.

Iz fakture firme Tehnomaxs broj 483 proizilazi da je ista izdata na ime supruge [REDAKCIJA] a iznos od 262,90 eura, a da su kupljeni artikli – šporet od 155,00 eura i dva kabla po 5,70 eura i 2,20 eura, te da je navedena roba kupljena 16.05.2020. godine i da je roba data na 13 mjesečnih rata, a iznos pojedinačne rate iznosi 20,22 eura.

Iz potvrde firme Tehnomax izdate 16.05.2020. godine proizilazi da je supruge [REDAKCIJA] izvršila otplatu obaveze u cjelosti u iznosu od 262,90 eura, a koju je imala prema društvu po osnovu kupovine na odloženo plaćanje po računu broj 483 od 16.05.2020. godine.

U prilog navedenog ide i činjenica da namjera [REDAKCIJA] nije bila da u godišnjem izvještaju prikaže netačne ili nepotpune podatke, već je imenovani smatrao da prikazuje tačne podatke u izvještaju, a u prilog ovakvom zaključku ide i činjenica da je sve ostale prihode i podatke, kako svoje tako i članova porodice, tačno prikazao, da je dao saglasnost za uvid u bankovne račune, što potvrđuje i odluka disciplinskog vijeća DP DV broj 5/2022 od 31.03.2023. godine, koja je Agenciji dostavljena od strane Tužilačkog savjeta broj 02-03-38/13-22 od 30.05.2023. godine.

Primjenjujući međunarodne standarde i pravila postupanja, te postupajući po presudi Upravnog suda, a da u konkretnom predmetu imenovani javni funkcioner nije nepropisno unaprijedio svoj lični, odnosno finansijski interes, Agencija je cijenila sve naprijed navedeno, odnosno da predmetna upravna stvar zaista ne može upućivati na namjeru [REDACTED] da se želi prikriti kreditno zaduženje supruge, kao i da nije postojala, a u krajnjem nije ni ostvarena namjera da se iskažu nepotpuni i netačni podaci, te da je postupljeno u skladu sa presudom Upravnog suda, iz kojih razloga je odlučeno kao u dispozitivu odluke.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ove Odluke može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana prijema odluke.

